

Maaneder ere, som jeg sagde, Toldindtægterne stegne i Forhold til det foregaaende Aar: i September med 48,000 Kr., i Oktober 93,000 Kr., i November 87,000 Kr., i December 35,000 Kr., i Januar 68,000 Kr. Jeg skønner ikke rigtig, hvorledes de Tal, som den højtærede Finansminister nævnedes vedrørende dette, tilvejebringes; thi disse ere de nøjagtige Tal, naar man sammenholder Resultaterne i den ene Maaned 1910—11 med den tilsvarende Maaned af 1911—12. Muligvis er det ved Fradrag af Godtgørelserne, at Finansministeren kommer til sit Resultat, men Godtgørelsesfradraget er ret vilkaarligt i de forskellige Maaneder. Det, det kommer an paa, er, hvorledes Toldafgifterne gaa ind. Men heller ikke, naar Godtgørelsesfradraget regnes med, kan jeg faa Tallene til at stemme, men det spiller en mindre Rolle.

Derimod forstaar jeg ikke, hvad Finansministeren mener med at sige, at man ved at lægge det hele sammen faar et daarliger Resultat, og navnlig ved at lægge Sukkerafgiften til Toldafgifterne faar man et mindre gunstigt Resultat, hvorved der endog saa vil være en vis Nedgang i de sidste Maaneder i Forhold til de samme Maaneder i det foregaaende Finansaar. Thi Finansministeren ved dog meget vel, at Afgiften af indenlandsk Roesukker indkommer saa fuldkommen vilkaarligt i Løbet af Aaret, at der slet ikke kan regnes det allermindste med, hvorledes den er indkommen for to bestemte Maaneder, men der maa i høj Grad regnes med det samlede Hele. Den højtærede Finansminister vil jo kende dette blandt andet fra følgende Tal: I April 1910—11 indkom Sukkerafgiften med 162,000 Kr., i April 1911—12 med 202,000 Kr.; der holder den sig nogenlunde paa samme Niveau. I Juli 1910—11 indkom den med 177,000 Kr., i Juli 1911—12 derimod med 1,035,000 Kr.; der er altsaa der en saa mægtig Forskel, at det vilde være fuldkommen forkert at tage en enkelt Maaned og sammenholde den og beregne en uhyre Opgang paa dette Tal. I August 1910—11 indkom der i Sukkerafgift 588,000 Kr., i August 1911—12 ikke mere end 349 Kr.! Den højtærede Finansminister kan da slet ikke for denne Afgift, Sukkerafgiftens Vedkommende, sammenstille de enkelte Tal, naar det er i den Grad evident, at der er andre tilfældige Omstændigheder, som bestemme, hvor meget der netop kommer ind i den enkelte Maaned.

Med Hensyn til Statsbanerne gik den højtærede Finansminister ogsaa meget let

hen over de Bemærkninger, jeg havde fremsat. Jeg opgjorde, hvor meget de sandsynlige Indtægter og de sandsynlige Udgifter vilde blive. Jeg vilde ønske, den højtærede Finansminister vilde have meddelt os — thi det er dog af Interesse for os —, hvor meget Statsbanerne anslaa deres Indtægter til i Aar, og hvor meget de anslaa deres Udgifter til i Aar; de ville selvfølgelig vide dette bedre end vi, og det er meget muligt, at jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet skønne nøjagtigt paa Grundlag af de Oplysninger, som foreligge her; men det vilde have været ønskeligt, om den højtærede Finansminister havde meddelt os dette i Stedet for kun at sige, at Statsbanerne mene at kunne sætte deres Overskud for næste Aar $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. op. Hvad jeg ved Begyndelsen af Samlingen kritiserede, er hele den Maade, hvorpaa Statsbanerne havde opstillet deres Beregning. Jeg skal ikke gentage dette, men kun henvise til, at jeg fastholder, at Statsbanerne have beregnet en mindre Indtægt af den i Fjor vedtagne Takstforhøjelse end den, Finansministeren den Gang angav for os og er gaaet ud fra; og hvis det er rigtigt, at Statsbanerne i Aar ville give $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Overskud, maa vi nødvendigvis derefter regne med, at det samlede Overskud for næste Aar vil blive $6\frac{1}{4}$ Million; det er 3 Millioner mere, end Ministeren har angivet paa sit Budget. Den højtærede Finansminister har i Dag erkendt, at hans Indtægtsbudget maa antages at være forbedret med 2 Mill. Kr. Det er ogsaa Penge. Nu siger den højtærede Minister, at dertil svare Udgifter, som ville komme til ved Finanslovsforslagets tredie Behandling. Den højtærede Minister nævnedes et Tal; jeg har ikke foretaget nogen Sammenregning og ved derfor ikke, om det forholder sig rigtigt med den $1\frac{3}{4}$ Million. Formentlig ved den højtærede Minister Besked dermed, men Spørgsmaalet er, hvorvidt det er en ordnær aarlig Udgift, eller om den ikke er af mere tilfældig Karakter, i alt Fald er det en Udgiftsforøgelse, som Ministeriet selv har hidført.

Overfor de Indvendinger, der ere gjorte mod den højtærede Finansministers Normalbudget og hans Krav om disse nye store Skatter, har den højtærede Minister en anden Indvending, nemlig denne, at han har saa overordentlig god Brug for et Overskud. Det vil ingen af os bestride, at det kan være nyttigt og ogsaa overordentlig behageligt for en Finansminister at have et Overskud, og den højtærede Minister